Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 6. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES, Euratom) Nr. 617/2010 — Enerģētikas infrastruktūras investīciju projektu Eiropas Savienībā paziņošana Komisijai — Juridiskā pamata izvēle — LESD 337. pants un EAEKL 187. pants — LESD 194. pants

Lieta C-490/10

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2010. gada 8. oktobrī cēla

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *M. Gómez-Leal*, kā arī *J. Rodrigues* un *L. Visaggio*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M. Simm* un *A. Lo Monaco*, pārstāves,

atbildētāja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues* un *A. Adam*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Oliver* un *O. Beynet*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 18. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Parlaments lūdz Tiesu, pirmkārt, atcelt Padomes 2010. gada 24. jūnija Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96 (OV L 180, 7. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), un, otrkārt, gadījumā, ja Tiesa atceļ šo regulu, atstāt spēkā šīs regulas sekas līdz brīdim, kad tiek pieņemta jauna regula.

Atbilstošās tiesību normas

2 Apstrīdētās regulas preambulas 1.–5., 7., 8., 11. un 15. apsvēruma teksts ir šāds:

"(1) Lai Eiropas Komisija varētu veikt enerģētikas jomā uzticētos uzdevumus, ir būtiski gūt vispārēju priekšstatu par investīcijām Savienības enerģētikas infrastruktūrā. Komisija, ja tai būtu regulāri pieejami jaunākie dati un informācija, varētu izdarīt vajadzīgos salīdzinājumus un vērtējumus, kā arī ierosināt attiecīgus pasākumus, pamatojoties uz pareiziem datiem un analīzi, jo īpaši par energoresursu pieprasījuma un piedāvājuma bilanci nākotnē.

(2) Pēdējos gados Savienībā un ārpus tās ir notikušas ievērojamas pārmaiņas enerģētikas jomā, un tādēļ, lai nodrošinātu Savienības energoapgādi un iekšējā tirgus funkcionēšanu, kā arī Savienības uzsākto pāreju uz tādu enerģētikas sistēmu, kas rada maz oglekļa dioksīda, investīcijas enerģētikas infrastruktūrā ir kļuvušas par ārkārtīgi svarīgu jautājumu.

(3) Jaunā situācija enerģētikas jomā prasa ievērojamas investīcijas visu enerģētikas sektoru infrastruktūras veidos, kā arī prasa attīstīt jaunus infrastruktūru veidus un jaunas tehnoloģijas, kas vēl tikai ienāk tirgū. Enerģētikas nozares liberalizācija un lielāka iekšējā tirgus integrācija aizvien lielāku vietu atvēl uzņēmējiem, kas tajā investē. Vienlaikus jaunas politiskas prasības – piemēram, mērķi, kas paredz mainīt kopējo energoresursu bilanci – mainīs dalībvalstu politiku jaunu un/vai modernizētu infrastruktūru jomā.

(4) Tādēļ Savienībā lielāka uzmanība būtu jāpievērš investīcijām enerģētikas infrastruktūrā, jo īpaši saistībā ar problēmu paredzēšanu, paraugprakses veicināšanu un lielāku informētību par turpmāko Savienības enerģētikas sistēmas attīstību.

(5) Tālab Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram būtu vajadzīgi precīzi dati un informācija par investīciju projektiem – arī tādiem, kas ir saistīti ar infrastruktūras elementu slēgšanu – svarīgākās Savienības enerģētikas sistēmas daļās.

[..]

(7) Saskaņā ar [EAEKL] 41. un 42. pantu uzņēmumiem ir pienākums darīt zināmus savus investīciju projektus. Šāda informācija ir jāpapildina ar regulāriem, konkrētiem pārskatiem par investīciju projektu īstenošanas gaitu. Šādi papildu ziņojumi neskar [EAEKL] 41. līdz 44. pantu.

(8) Lai Komisijai būtu pārskatāmas norises, kas gaidāmas Savienības enerģētikas sistēmā kopumā, ir vajadzīga saskaņota sistēma, kā dalībvalstīm sniegt pārskatus par investīciju projektiem, izmantojot atjauninātas oficiālu datu un informācijas kategorijas.

[..]

(11) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo nastu un mazinātu izmaksas dalībvalstīm un uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, šajā regulā būtu jāparedz iespēja atbrīvot dalībvalstis un uzņēmumus no pienākuma sniegt pārskatus ar noteikumu, ka Komisija tādu pašu informāciju saņem saskaņā ar enerģētikas nozarē pieņemtiem Savienības iestāžu īpašiem tiesību aktiem, kuru mērķis ir izveidot Savienībā konkurētspējīgus enerģijas tirgus, panākt ilgtspējīgu Savienības enerģētikas sistēmu un drošu Savienības apgādi ar enerģiju. Tādēļ būtu jāizvairās no jebkādas tādu ziņošanas pienākumu dublēšanās, kuri paredzēti gāzes un elektroenerģijas iekšējā tirgus trešajā tiesību aktu kopumā.

[..]

(15) Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram vajadzētu veikt regulāru un starpnozaru analīzi par Savienības enerģētikas sistēmas strukturālajām pārmaiņām un perspektīvām, vajadzības gadījumos padziļināti analizējot šīs enerģētikas sistēmas konkrētus aspektus. Šai analīzei jo īpaši vajadzētu palīdzēt apzināt iespējamos infrastruktūras un investīciju trūkumus, ņemot vērā energoresursu piedāvājuma un pieprasījuma bilanci. Analīzei arī vajadzētu dot ieguldījumu Savienības mēroga diskusijā par enerģijas infrastruktūrām, un tālab tās būtu jānosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un jādara pieejamas ieinteresētām personām."

3 Apstrīdētās regulas 1. pantā ar nosaukumu "Priekšmets un darbības joma" ir noteikts:

"1. Ar šo regulu ir izveidota vienota sistēma, kā Komisijai dara zināmus datus un informāciju par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem naftas, dabasgāzes, elektroenerģijas, tostarp elektroenerģijas no atjaunīgiem avotiem, un biodegvielas sektorā, kā arī par investīciju projektiem saistībā ar minētajos sektoros saražotā oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu.

2. Šī regula attiecas uz tādiem pielikumā minētiem investīciju projektu veidiem, kuru būve vai slēgšana ir sākusies vai kuros ir pieņemti galīgi lēmumi par investīcijām.

[..]"

4 Šīs regulas 2. pantā ar nosaukumu "Definīcijas" ir noteikts, cita starpā, ka šajā regulā ir šādas definīcijas:

"10) "enerģijas avoti" ir:

i) primāri enerģijas avoti, piemēram, nafta, dabasgāze vai ogles;

ii) pārveidotas enerģijas avoti, piemēram, elektrība;

iii) atjaunīgi enerģijas avoti, tostarp hidroelektrostacijas, biomasa, biogāze, vējš, saule, paisums un bēgums, viļņi, kā arī ģeotermiska enerģija; enerģijas ražojumi, piemēram, naftas pārstrādes produkti un biodegvielas;

iv) enerģijas ražojumi, piemēram, naftas pārstrādes produkti un biodegvielas".

5 Minētās regulas 3. pantā ar nosaukumu "Datu paziņošana" ir paredzēts:

"1. Ievērojot samērību no datu vākšanas un pārskatu sniegšanas radītās nastas viedokļa, dalībvalstis vai iestādes, kurām tās šo uzdevumu ir deleģējušas, no 2011. gada 1. janvāra un pēc tam reizi divos gados apkopo visus šajā regulā noteiktos datus un informāciju.

Regulā paredzētos datus un informāciju par attiecīgiem projektiem tās dara zināmu Komisijai 2011. gadā, un tas ir pirmais pārskata sniegšanas gads, bet pēc tam – reizi divos gados. [..]

[..]

2. Dalībvalstis vai to deleģētas iestādes ir atbrīvotas no 1. punktā noteiktā pienākuma – ja un ciktāl saskaņā ar enerģētikas sektoram īpaši pieņemtiem Savienības tiesību aktiem vai *Euratom* līgumu:

a) attiecīga dalībvalsts vai tās deleģēta iestāde šīs regulas prasībām atbilstīgus datus vai informāciju jau ir darījusi Komisijai zināmus un ir norādījusi attiecīgā paziņojuma datumu un konkrēto tiesību aktu; vai

b) īpašai struktūrai ir uzticēts Savienības mērogā sagatavot enerģētikas infrastruktūras daudzgadu investīciju plānu, un šī struktūra minētajām vajadzībām apkopo šīs regulas prasībām atbilstīgus datus un informāciju. Tādā gadījumā un, kā šajā regulā paredzēts, īpaša struktūra dara Komisijai zināmus visus attiecīgos datus un informāciju."

6 Atbilstoši šīs pašas regulas 4. pantam ar nosaukumu "Datu avoti":

"Līdz katra pārskata sniegšanas gada 1. jūnijam attiecīgie uzņēmumi, kas plāno dalībvalstu teritorijā īstenot investīciju projektus, dalībvalstīm vai to deleģētām iestādēm dara zināmus 3. pantā minētos datus vai informāciju. [..]

Tomēr punkta pirmā daļa uz uzņēmumiem neattiecas, ja attiecīgā dalībvalsts pieņem lēmumu izmantot citus līdzekļus, lai Komisijai sniegtu 3. pantā minētos datus vai informāciju."

7 Apstrīdētās regulas 5. pantā ar nosaukumu "Paziņojumu saturs" ir noteikts:

"1. Par pielikumā minētajiem investīciju projektu veidiem 3. pantā paredzētajā paziņojumā pēc vajadzības attiecīgi norāda:

a) plānoto vai būvējamo jaudu apjomu;

b) plānotās vai būvējamās infrastruktūras vai jaudu tipu un galvenos parametrus, arī pārrobežu pārsūtīšanas projektu atrašanās vietas, ja vajadzīgs;

c) paredzamo ekspluatācijā nodošanas gadu;

d) izmantoto enerģijas avotu veidu;

e) iekārtas, kas spēj reaģēt uz piegādes drošības krīzēm, piemēram, iekārtas, kas ļauj plūsmas pavērst pretējā virzienā vai pāriet uz citu kurināmo; un

f) iekārtas oglekļa dioksīda uztveršanas sistēmām vai oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas mehānismu uzstādīšan[u] pēc nodošanas ekspluatācijā.

2. Par paredzēto jaudu slēgšanu 3. pantā paredzētajā paziņojumā norāda:

a) attiecīgās infrastruktūras būtību un jaudu; un

b) iespējamo slēgšanas gadu.

3. Visos paziņojumos saskaņā ar 3. pantu vajadzības gadījumā norāda uzstādīto ražošanas, pārsūtīšanas un uzglabāšanas jaudu kopējo tilpumu, kas ir pieejams attiecīgā pārskata sniegšanas gada sākumā vai kuru darbība ir pārtraukta ilgāk par trim gadiem.

Dalībvalstis, to deleģētas iestādes vai 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā īpašā struktūra var paziņojumus papildināt ar attiecīgām piebildēm, piemēram, piebildes par investīciju projektu īstenošanas kavējumiem un šķēršļiem."

8 Šīs regulas 6. pantā ar nosaukumu "Datu kvalitāte un publicēšana" ir noteikts:

"1. Dalībvalstis, to deleģētas iestādes vai attiecīgos gadījumos īpašās struktūras tiecas nodrošināt, lai Komisijai paziņotie dati un informācija būtu kvalitatīva, svarīga, precīza, skaidra, laicīga un saskaņota.

Saistībā ar īpašajām struktūrām dalībvalstis var pievienot attiecīgas piebildes paziņotajiem datiem un informācijai.

2. Komisija var publicēt datus un informāciju, kas tai ir pārsūtīta saskaņā ar šo regulu, jo īpaši 10. panta 3. punktā minētās analīzes, ar noteikumu, ka datus un informāciju publicē apkopoti tā, lai neatklātu sīkākas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem un iekārtām vai lai šādas ziņas nevarētu izsecināt.

3. Visas dalībvalstis, Komisija vai to deleģētas iestādes ievēro to rīcībā esošu komerciāli diskrētu datu vai informācijas konfidencialitāti."

9 Apstrīdētās regulas 7. pantā ir paredzēts, ka Komisija līdz 2010. gada 31. oktobrim pieņem vajadzīgos noteikumus, lai īstenotu šo regulu attiecībā uz formu un citiem tehniskiem aspektiem saistībā ar 3. un 5. pantā minēto datu un informācijas paziņošanu.

10 Atbilstoši apstrīdētās regulas 8. pantam ar nosaukumu "Datu apstrāde":

"Komisija atbild par to IT resursu izstrādi, izvietošanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu, kas vajadzīgi saskaņā ar šo regulu Komisijai paziņoto enerģijas infrastruktūru datu vai informācijas saņemšanai, glabāšanai un apstrādei."

11 Šīs regulas 9. pantā ar nosaukumu "Fizisku personu aizsardzība no datu apstrādes viedokļa" ir paredzēts:

"Šī regula neskar Savienības tiesības un jo īpaši negroza ar Direktīvu 95/46/EK noteiktos dalībvalstu pienākumus personas datu apstrādē vai pienākumus, kas Savienības iestādēm un struktūrām ir noteikti ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, veicot uzticētos pienākumus."

12 Minētās regulas 10. panta ar nosaukumu "Uzraudzība un pārskatu sniegšana" 1. punktā ir noteikts:

"Pamatojoties uz piesūtītajiem datiem un informāciju un attiecīgos gadījumos uz citiem datu avotiem, tostarp uz datiem, ko Komisija ir iegādājusies, un ņemot vērā attiecīgas analīzes, piemēram, gāzes un elektrības tīklu attīstības daudzgadu plānus, Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārsūta un reizi divos gados publicē visu Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīzi un perspektīvas. Šīs analīzes mērķi ir šādi:

a) apzināt nākotnē iespējamas atšķirības starp enerģijas pieprasījumu un piedāvājumu, kas būtu nozīmīgs Savienības enerģijas politikas perspektīvā;

b) apzināt šķēršļus investīcijām un veicināt paraugpraksi, lai tos novērstu; un

c) vairot pārskatāmību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs.

Pamatojoties uz tādiem datiem un informāciju, Komisija var veikt arī īpašu analīzi, ja atzīst to par vajadzīgu vai lietderīgu."

13 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 13. pantu šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kurā tā tika publicēta 2010. gada 15. jūlijā.

14 Šīs regulas pielikumā ar nosaukumu "Investīciju projekti" cita starpā ir noteikts:

"3. Elektrība

3.1. Ražošana

— Termoelektrostacijas un kodolspēkstacijas (ģeneratori ar 100 MWe vai lielāku jaudu),

[..]."

Tiesvedības priekšvēsture

15 2009. gada 17. jūlijā Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu regulai, ar kuru paredzēts aizstāt Padomes 1996. gada 22. aprīļa Regulu (EK) Nr. 736/96 par Komisijas informēšanu par Kopienu interesējošiem investīciju projektiem naftas, dabas gāzes un elektroenerģijas sektoros (OV L 102, 1. lpp.). Šī priekšlikuma juridiskais pamats bija EKL 284. pants un EAEKL 187. pants. Pat ja šīs normas neparedz nekādā veidā iesaistīt Parlamentu lēmumu pieņemšanas procesā, Padome nolēma ar to konsultēties, kā tā to bija darījusi, pieņemot Regulu Nr. 736/96.

16 Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājs ar 2009. gada 8. decembra vēstuli aicināja par enerģētikas jomu atbildīgo Komisijas locekli vēlreiz izvērtēt šī priekšlikuma juridiskā pamata izvēli, lai to turpmāk balstītu uz LESD 194. pantu. Pēdējais minētais atbildēja, ka EKL 284. pants, kas tagad ir kļuvis par LESD 337. pantu, un EAEKL 187. pants joprojām bija informācijas komunikācijas jomā izvēlētais juridiskais pamats, jo šos pantus Lisabonas līgums nebija ietekmējis.

17 2010. gada 25. februārī Parlaments pieņēma rezolūciju, sniedzot atzinumu par minēto priekšlikumu, un tā 1. grozījumā tika ieteikts aizstāt LESD 194. panta 1. un 2. punktu kā juridisko pamatu ar LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

18 Padome negrozīja regulas priekšlikumu šajā jautājumā un 2010. gada 24. jūnijā pieņēma apstrīdēto regulu, pamatojoties uz LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

19 Uzskatot, ka apstrīdētā regula bija jāpieņem, pamatojoties vienīgi uz LESD 194. panta 1. un 2. punktu, Parlaments cēla šo prasību atcelt tiesību aktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

20 Parlamenta prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību un

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 5. aprīļa rīkojumu Francijas Republikai un Komisijai tika dota atļauja iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

23 Parlaments izvirza vienīgi atcelšanas pamatu, kas ir balstīts uz kļūdu apstrīdētās regulas juridiskā pamata izvēlē, ciktāl tā esot tikusi kļūdaini pieņemta, pamatojoties uz LESD 337. pantu, kaut arī Savienības likumdevējam šajā ziņā ir nepieciešamās pilnvaras saskaņā ar LESD 194. panta 2. punktu. Šīs kļūdas dēļ minētā regula esot jāatceļ, jo Parlaments esot varējis piedalīties tās pieņemšanā vienīgi konsultēšanās ietvaros, savukārt saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu bija jāpiemēro parastā likumdošanas procedūra.

24 Saskaņā ar Parlamenta teikto apstrīdētās regulas galvenais mērķis ir LESD 194. panta 1. punktā uzskaitīto Savienības politikas mērķu īstenošana enerģētikas jomā un it īpaši attiecībā uz energoapgādes drošības nodrošināšanu.

25 Runājot par šīs regulas saturu, Parlaments apgalvo, ka no tās 10. panta 1. punkta izrietot, ka Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas paziņota saskaņā ar minēto regulu, esot atbildīga par Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīzes un perspektīvu periodisku izstrādi ar mērķi cita starpā apzināt nākotnē iespējamas atšķirības starp enerģijas pieprasījumu un piedāvājumu, kas būtu nozīmīgs Savienības enerģijas politikas perspektīvā, un vairot pārskatāmību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs. Tomēr šī tirgus darbība, energoapgādes drošības nodrošināšana un energoefektivitāte ir to mērķu starpā, kas ir minēti LESD 194. panta 1. punktā. Ar šo regulu organizētā datu vākšana ir vienīgi šo mērķu īstenošanas līdzeklis.

26 Parlaments neapstrīd faktu, ka LESD 337. pantu var izmantot kā vispārēju juridisku pamatu, ciktāl runa ir par pasākumiem saistībā ar datu vākšanu. Tomēr, atsaucoties uz 1982. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās no 188/80 līdz 190/80 Francija u.c./Komisija (*Recueil*, 2545. lpp.), kā arī 1995. gada 9. novembra spriedumu lietā C-426/93 Vācija/Padome (*Recueil*, I-3723. lpp.), tas apgalvo, ka gadījumos, kad šāda datu vākšana atbilst konkrēti vienas no Savienības politiku mērķiem, šāds vispārējs pamats ir jāaizstāj ar īpašu pamatu, kas atbilst šiem mērķiem.

27 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka LESD 337. pants var tikt leģitīmi izmantots šajā gadījumā tāpat kā LESD 194. panta 2. punkts, Parlaments, atsaucoties uz 1991. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-300/89 Komisija/Padome (*Recueil*, I-2867. lpp., 20. punkts), uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, šim pēdējam juridiskajam pamatam ir jābūt prioritāram salīdzinājumā ar pirmo, jo tas vairāk iesaista Parlamentu attiecīgā tiesību akta pieņemšanas procesā.

28 Runājot par EAEKL 187. panta kā papildu juridiskā pamata izmantošanu, Parlaments apgalvo, ka šāda izmantošana neesot bijusi nepieciešama. Atšķirībā no EAEKL 40. panta ar apstrīdēto regulu ieviestais datu vākšanas mehānisms neietilpst mērķa – veicināt un koordinēt investīcijas kodolenerģētikas jomā – ietvaros. Tādējādi saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu datu attiecībā uz kodolenerģētikas jomu paziņošana esot nepieciešama tikai gadījumos, kad šie dati vēl nav tikuši paziņoti Komisijai saskaņā ar EAEK līgumu. Līdz ar to minētā regula neattiecoties uz tādu pasākumu pieņemšanu, kuru mērķis ir konkrēti kodolenerģētikas jomas attīstība.

29 Katrā ziņā, pat ja EAEKL 187. panta izmantošana notiekot saskaņā ar apstrīdētās regulas mērķi un tās saturu, Parlaments uzskata, ka EAEKL 187. panta un LESD 194. panta 2. punkta vienlaicīga izmantošana esot iespējama, jo šīs divas normas neesot nesaderīgas procesuālā līmenī. Saskaņā ar 2008. gada 6. novembra spriedumu lietā C-155/07 Parlaments/Padome (Krājums, I-8103. lpp., 79. punkts) tādā gadījumā ir piemērojama parastā likumdošanas procedūra, jo LESD 194. panta 2. punktā ir paredzēta nozīmīga Parlamenta dalība. Padomes pieļautā kļūda šajā sakarā līdz ar to esot vien formāls pārkāpums, ciktāl tas neietekmē piemērojamās lēmumu pieņemšanas procedūras izvēli.

30 Visbeidzot Parlaments norāda, ka tas neiebilst pret to, ka gadījumā, ja Tiesa atceltu apstrīdēto regulu, tās radītās sekas paliktu spēkā saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu, jo tas neiebilst ne pret šīs regulas mērķi, ne pret kopā ar šo mērķi apskatāmiem līdzekļiem tā sasniegšanai.

31 Padome, ko atbalsta Francijas Republika un Komisija, apstrīd apgalvojumu, saskaņā ar kuru apstrīdētās regulas mērķis ir Savienības mērķu īstenošana politikas enerģētikas jomā. Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punktu tās mērķis ir izveidot vienotu sistēmu, kā Komisijai dara zināmus datus un informāciju par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem. Tādējādi šīs regulas mērķis ir ļaut, lai Komisijas pastāvīgā rīcībā tās uzdevumu veikšanai ir atjaunināti dati, ciktāl uzticamas informācijas esamība ir būtiska šajā sakarā. Parlaments šajā ziņā jauc apstrīdētās regulas mērķi ar mērķi, kāds vēlākā stadijā būs pasākumiem, kurus, iespējams, piedāvās Komisija, pamatojoties uz šādi apkopotas informācijas analīzi. Šo nākotnē iespējamo priekšlikumu mērķis nav uzskatāms par objektīvu elementu, izvēloties minētās regulas juridisko pamatu.

32 Komisija šajā ziņā norāda, ka datu par investīcijām enerģētikas infrastruktūrā apkopošana nevar tieši veicināt enerģētikas politikas mērķu īstenošanu un energoapgādes drošību. Lai to varētu izdarīt, ir nepieciešami daudz plašāki pasākumi nekā vienkārši datu apkopošana, piemēram, tostarp ieguldījumu organizēšana noteiktās infrastruktūrās, finansēšanas avotu radīšana vai stimulu meklēšana šādām investīcijām.

33 Runājot par apstrīdētās regulas saturu, Padome uzskata, ka no tās 3.–10. panta skaidri izriet, ka datu apkopošana ir vienīgais elements šajā saturā, jo šajā regulā ir paredzēts pienākums dalībvalstīm un uzņēmumiem savākt prasītos datus un tos apkopotā veidā paziņot Komisijai. It īpaši minētās regulas 10. pantā šajā nolūkā ir paredzēti speciāli uzdevumi Komisijai, kā arī šo datu izmantošanas un izplatīšanas noteikumi.

34 Saskaņā ar Padomes teikto LESD 337. panta izmantošana prasa, lai būtu izpildītas trīs lietas, proti, attiecīgi, dati ir jāpaziņo Komisijai, Padomei ir jānosaka robežas un nosacījumi, kā arī jānosaka datu nepieciešamība Komisijai noteikto uzdevumu izpildē. Ņemot vērā apstrīdētās regulas 3. un 4. pantu, pirmais no šiem elementiem ir acīmredzami izpildīts. Arī otrais ir izpildīts, jo šīs regulas 5.–9. pantā ir noteiktas robežas attiecībā uz nepieciešamo datu veidu, kā arī reklāmu un datu apstrādi, savukārt minētās regulas 10. pantā ir paredzēti speciāli Komisijas uzdevumi, kā arī noteikumi, kā Komisijai izmantot un izplatīt šos datus. Padome piebilst, ka datiem, ko Komisija var pieprasīt, ir jābūt nepieciešamiem tās uzdevumu izpildē, kuri ir speciāli uzskaitīti šīs pašas regulas 10. pantā un vispārīgākā veidā – LES 17. pantā.

35 Padome norāda, ka Tiesa jau ir atzinusi iepriekš minētā sprieduma lietā Vācija/Padome 19. punktā, ka LESD 337. pants ir uzskatāms par pareizu juridisko pamatu Komisijas īstenotai datu apkopošanai, jo šī norma piešķir tai vispārēju kompetenci savākt visus datus, kas nepieciešami šo uzdevumu izpildei.

36 Padome un Francijas Republika apstrīd argumentu, saskaņā ar kuru LESD 337. pants nevar būt juridiskais pamats gadījumā, ja datu savākšana ir saistīta ar kādu no Savienības politikām. Ar faktu, ka tiesību akts attiecas uz enerģētikas jomu, nav pietiekami, lai LESD 194. pants būtu piemērojams. Tādējādi šajā gadījumā, kaut arī apstrīdētā regula attiecas uz enerģētikas jomu, tās ietekme uz Savienības enerģētikas politiku ir tikai netieša un papildu salīdzinājumā ar šīs regulas galveno mērķi.

37 Saskaņā ar Padomes, Francijas Republikas un Komisijas teikto Parlamenta ieteiktā interpretācija liegtu LESD 337. panta tiešo iedarbību, jo saskaņā ar kompetenču sadalījuma principu šo tiesību normu var piemērot tikai Savienības kompetences jomā.

38 Padome uzsver, ka iespējamība, ka citus LESD noteikumus var turpināt piemērot enerģētikas jomā, neskatoties uz to, ka šajā līgumā ir ieviests juridiskais pamats attiecībā uz enerģētikas politiku, ir paredzēta pašā LESD 194. pantā, kurš ir piemērojams, "neskarot citus Līgumu noteikumus." Tas attiecas ne tikai uz LESD 337. pantu attiecībā uz datu apkopošanu, ko veic Komisija, bet arī, tostarp,

uz LESD 122. pantu, kurā Padomei ir atļauts pieņemt atbilstošus pasākumus gadījumā, ja ir produktu apgādes krīze enerģētikas jomā, kā arī uz LESD 170. pantu attiecībā uz Eiropas komunikāciju tīklu enerģētikas infrastruktūras jomās attīstību un LESD 338. pantu statistikas jomā.

39 Padome, Francijas Republika un Komisija uzskata, ka LESD 337. un 338. pantam, kuri ir ietilpst LESD vispārējo un galīgo noteikumu vidū, ir vispārējs raksturs tādā nozīmē, ka tie ir piemērojami visās Savienības kompetences jomās. Līdz ar to šos noteikumus ir jāuzskata par īpašākiem, ciktāl runa ir par to mērķiem, attiecīgi, statistikas izveidi un Komisijas tiesībām iegūt informāciju, salīdzinājumā ar ikvienu citu šī līguma noteikumu, kas attiecas uz nozaru politiku. Iepriekš minētā sprieduma lietā Vācija/Padome interpretācija, ko veica Parlaments, līdz ar to ir kļūdaina.

40 Padome un Komisija šajā ziņā uzsver, ka, ja dati, kas savākti, pateicoties apstrīdētajai regulai, attiecas uz enerģētikas infrastruktūru, Komisija saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punktu tos var izmantot ne tikai enerģētikas politikas ietvaros, bet arī citu politiku labā, piemēram, Eiropas komunikāciju tīklu enerģētikas infrastruktūras jomās attīstības, konkurences, uzņēmējdarbības brīvības, pakalpojumu sniegšanas brīvības un kapitāla brīvas aprites politikas ietvaros.

41 Padome, kuru šajā ziņā atbalsta Francijas Republika un Komisija, uzskata, ka EAEKL 187. panta izmantošana par apstrīdētās regulas papildu juridisko pamatu arī ir pamatota, jo kodolelektrostacijas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā. Ja EAEKL 41. pants uzliek pienākumu uzņēmumiem paziņot savus projektus Komisijai, lai tā katru no tiem varētu novērtēt individuāli, EAEKL 187. pants ir juridiskais pamats, kas piešķir Komisijai pilnvaras pieprasīt datus, ko tā uzskata par nepieciešamiem, lai izpildītu visus tās uzdevumus. Tomēr LESD 337. pantā un EAEKL 187. pantā paredzētās procedūras ir saderīgas, un abu noteikumu vienlaicīga piemērošana neietekmētu negatīvi Parlamenta privilēģijas.

42 Padome piebilst, ka vairāk vai mazāk svarīga iestādes dalība tiesību akta sagatavošanā nevar noteikt juridiskā pamata izvēli, jo tai ir jābalstās vienīgi uz šī akta mērķi un saturu. Procedūra, kāda ir jāievēro, lai pieņemtu attiecīgo aktu, ir izvēlētā juridiskā pamata rezultāts un nevis otrādi.

43 Pakārtoti, Padome vaicā, vai gadījumā, ja Tiesa nolems atcelt apstrīdēto regulu, tās sekas tiks saglabātas līdz jauna tiesību akta pieņemšanai.

Tiesas vērtējums

44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīvu informāciju, ko tiesa var pārbaudīt, tostarp ar šī tiesību akta mērķi un saturu, nevis citu Savienības tiesību aktu pieņemšanā izmantoto juridisko pamatu, kam vajadzības gadījumā ir līdzīgas īpašības. Turklāt, ja Līgumā pastāv specifiskāka tiesību norma, ko var izmantot par attiecīgā tiesību akta juridisko pamatu, tad šis tiesību akts ir jāpamato ar minēto tiesību normu (iepriekš minētais spriedums lietā Parlaments/Padome, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Ja kāda pasākuma analīze atklāj, ka tam ir divi mērķi vai divas sastāvdaļas, un ja vienu no šiem mērķiem vai sastāvdaļām var atzīt par galveno, bet otrai ir tikai palīgraksturs, tad tiesību akts ir jāpamato tikai ar vienu juridisko pamatu, proti, ar to, ar ko ir saistīts galvenais vai izšķirošais mērķis vai sastāvdaļa (iepriekš minētais spriedums lietā Parlaments/Padome, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Attiecībā uz pasākumu, kuram vienlaikus ir vairāki mērķi vai vairākas sastāvdaļas, kas ir nesaraujami saistītas un kam attiecībā pret citām nav palīgrakstura, Tiesa ir nospriedusi, ka, ja ir piemērojamas dažādas Līguma tiesību normas, šādam pasākumam izņēmuma kārtā ir jānorāda dažādi atbilstošie juridiskie pamati (iepriekš minētais spriedums lietā Parlaments/Padome, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Tomēr Tiesa jau ir nospriedusi, ka divu juridisku pamatu norādīšana nav pieļaujama, ja procedūras, kas ir paredzētas vienam vai otram pamatam, nav saderīgas (iepriekš minētais spriedums lietā Parlaments/Padome, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Līdz ar to, lai novērtētu šīs prasības pamatotību, ir jānovērtē, pirmkārt, apstrīdētās regulas mērķis un saturs, lai noteiktu, otrkārt, vai šo regulu var likumīgi pamatot, kā to apgalvo Padome, Francijas Republika un Komisija, ar LESD 337. pantu, tā vietā, lai izmantotu LESD 194. panta 2. punktu, uz ko kā atbilstošu juridisko pamatu atsaucas Parlaments, un pēc tam ir jāizvērtē, treškārt, vai ir nepieciešams izmantot EAEKL 187. pantu kā papildu juridisko pamatu, ko apstrīd arī Parlaments.

Par apstrīdētās regulas mērķi

49 Apstrīdētās regulas preambulas 1. apsvērumā ir noteikts, ka tās mērķis ir sniegt Komisijai precīzus datus par investīciju Savienības enerģētikas infrastruktūrā attīstību, lai tā varētu veikt enerģētikas jomā uzticētos uzdevumus, pieņemot ikvienu lietderīgu pasākumu attiecībā uz enerģijas piegādes un pieprasījuma līdzsvaru.

50 Apstrīdētas regulas preambulas 2.–5. un 8.–15. apsvērumā šajā ziņā ir precizēts, ka šīs regulas mērķis līdz ar to ir atļaut Komisijai veikt analīzi par Savienības enerģētikas sistēmas strukturālajām pārmaiņām un perspektīvām, lai cita starpā apzinātu iespējamos infrastruktūras un investīciju trūkumus, ņemot vērā energoresursu piedāvājuma un pieprasījuma bilanci, un līdz ar to nodrošinātu iekšējā tirgus labu darbību un integrāciju, Savienības energoapgādi, tostarp nodrošinot lielāku informētību par turpmāko Savienības enerģētikas sistēmas attīstību, kā arī vecinātu energoefektivitāti un enerģijas ekonomēšanu, it īpaši nodrošinot pāreju uz tādu enerģētikas sistēmu, kas rada maz oglekļa dioksīda, un attīstot jaunās tehnoloģijas.

51 Turklāt apstrīdētās regulas paskaidrojuma rakstā, kas ir ietverts Priekšlikumā Padomes regulai par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un par Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu (COM(2009) 361, galīgā redakcija), Komisija, runājot par šī priekšlikuma pamatojumu un mērķiem, uzsver, ka šī regula ietilpst jaunas enerģētikas politikas kontekstā, kuras mērķis cita starpā ir nodrošināt energoapgādes drošību un samazināt klimata pārmaiņas.

52 No iepriekš minētā izriet, ka, ja, kā to apgalvo Padome, Francijas Republika un Komisija, apstrīdētās regulas mērķis ir datu iegūšana, tad šis mērķis tajā ir ietverts tāpēc, lai Savienība varētu īstenot konkrētus mērķus, kas tai ir noteikti enerģētikas jomā.

Par apstrīdētās regulas saturu

53 Vispirms ir jākonstatē, ka, nešķiet, ka vairākas apstrīdētās regulas normas, skatītas atsevišķi, kā tādas būtu saistītas ar Savienības politikai enerģētikas jomā noteikto mērķu īstenošanu.

54 Tā tas ir attiecībā uz apstrīdētās regulas 4. pantu, kurā ir tikai identificēts datu, kas jāpaziņo Komisijai, avots, proti, uzņēmumi, kas vēlas īstenot ieguldījumu projektus enerģētikas infrastruktūrā, kā arī attiecībā uz šīs regulas 8. un 9. pantu, kuros runa ir attiecīgi par datu apstrādi, ko veic Komisija, un fizisko personu aizsardzību saistībā ar datu apstrādi. Tas pats attiecas uz minētās regulas 7. pantu, kurā runa ir par to, ka Komisija pieņem šīs regulas piemērošanas pasākumus. Šādas vispārējas normas var integrēt ikvienā Savienības tiesību aktā, kurā ir paredzēta datu apkopošanas sistēma.

55 Taču ir jākonstatē, ka citu apstrīdētās regulas normu saturs ir cieši saistīts ar Savienības enerģētikas politiku.

56 Tā no apstrīdētās regulas 1. panta, skatot to kopā ar šīs regulas 2. pantā ietvertajām definīcijām, izriet, ka ar šo regulu ir paredzēts ieviest vienotu sistēmu, kā Komisijai paziņot datus un informāciju par investīciju projektiem infrastruktūrās saistībā ar faktiski visām enerģētikas nozarēm, tostarp elektroenerģijas no atjaunojamiem enerģijas avotiem un biodegvielas nozarē, kas liek domāt, ka minētās regulas mērķis ir nodrošināt elektroenerģijas tirgus pienācīgu darbību, energoapgādes drošību Savienībā, kā arī jaunas un atjaunojamas enerģijas attīstību.

57 Tāpat apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktā ir precizēts, ka, izņemot datus un attiecīgu informāciju par pārrobežu pārsūtīšanas projektiem, atbilstošie dati un informācija par šiem investīciju projektiem ir jāpaziņo apkopotā veidā, kas nozīmē, ka šie dati ir paredzēti plānošanas procesam, lai nodrošinātu līdzsvaru starp elektroenerģijas piedāvājumu un pieprasījumu Savienībā. Šādu interpretāciju apstiprina šī panta 2. punkts, jo, lai izvairītos, kā izriet no šīs regulas preambulas 11. apsvēruma, no pasākumu attiecībā uz iekšējo tirgu dabas gāzes un elektroenerģijas jomā dublēšanās, tas atbrīvo dalībvalstis no pienākuma iegūt datus, ja iestāde, kas saskaņā ar Savienības tiesībām ir atbildīga par vairāku gadu investīciju plāna izstrādi, šajā nolūkā jau ir ieguvusi datus, kas atbilst šīs regulas prasībām.

58 Turklāt no apstrīdētās regulas 5. panta 1. punkta izriet, ka šajā regulā dalībvalstīm ir noteikts pienākums sniegt precīzu un detalizētu informāciju par to investīciju projektiem enerģētikas jomā, tostarp plānoto vai būvējamo jaudu apjomu, veidu un galveno raksturojumu, paredzamo ekspluatācijā nodošanas gadu, izmantoto enerģijas avotu veidu un iekārtām, kas spēj reaģēt uz piegādes drošības krīzēm. Turklāt šī panta 3. punktā dalībvalstis tiek aicinātas papildināt savus paziņojumus ar attiecīgām piebildēm, piemēram, piebildēm par investīciju projektu īstenošanas kavējumiem un šķēršļiem. Jākonstatē, ka šo pienākumu mērķis ir nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā.

59 Visbeidzot un galvenokārt apstrīdētās regulas 10. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Komisijai, pamatojoties uz piesūtītajiem datiem un vajadzības gadījumā uz citiem datu avotiem, reizi divos gados ir jāpublicē visu Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīze un perspektīvas ar mērķi cita starpā apzināt nākotnē iespējamas atšķirības starp enerģijas pieprasījumu un piedāvājumu, kam ir nozīme Savienības enerģijas politikas perspektīvā, kā arī vairot pārskatāmību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs. Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu šādas analīzes ietvaros Komisija var publicēt datus un informāciju, kas tai ir pārsūtīta apkopotā veidā, nodrošinot, ka netiek atklātas nekādas sīkākas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem un iekārtām vai ka šādas ziņas netiek izsecinātas. Tāpat šīs normas liecina, ka ar minēto regulu ieviestā datu savākšana tika paredzēta ar mērķi īstenot plānošanu, lai nodrošinātu enerģētikas tirgus pienācīgu darbību un energoapgādes drošību Savienībā.

60 Jākonstatē, ka šīs normas, kas ir izvērtētas šī sprieduma 56.–59. punktā, definē apstrīdētās regulas būtiskākos elementus, jo tās nosaka precīzu datu vākšanas pienākuma apjomu un saturu, savukārt šīs regulas 4. un 7.–9. pantam, kas regulē noteiktus tehniskus un vispārīgākus aspektus attiecībā uz šo datu vākšanu, ir vairāk papildu raksturs.

61 Šādos apstākļos ir jāsecina, ka apstrīdētās regulas saturs liecina, ka šī regula būtībā attiecas uz datu par investīciju projektiem energoapgādes infrastruktūrās ieguves sistēmas ieviešanu ar mērķi ļaut Savienībai īstenot enerģētikas jomā noteiktos mērķus un it īpaši mērķus, kas attiecas uz iekšējā enerģētikas tirgus darbību, energoapgādes drošības nodrošināšanu Savienībā un jaunas un atjaunojamas enerģijas attīstību.

Par atbilstoša juridiskā pamata izvēli attiecībā uz LESD

62 LESD 337. pantā, kas ietilpst LESD septītajā daļā ar nosaukumu “Vispārīgi un nobeiguma noteikumi”, ir paredzēts, ka “Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi”, lai “veiktu tai uzticētos uzdevumus”. Šī noteikuma ietvaros Komisija lemj ar vienkāršu balsu vairākumu un nekonsultējoties ar Parlamentu, pat ja, kā tas ir šajā gadījumā, šāda konsultēšanās ir tikusi organizēta.

63 Kā Tiesa jau ir atzinusi, šis noteikums piešķir Komisijai vispārējas pilnvaras iegūt jebkādus datus, kas tai ir nepieciešami ar LESD noteikto uzdevumu izpildei, kas nozīmē, ka Padomei nav pienākuma pamatot aktus saistībā ar šo datu iegūšanu ar dažādiem šī līguma noteikumiem, kuros Komisijai ir paredzēti īpaši uzdevumi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Vācija/Padome, 19. un 20. punkts).

64 Tādējādi LESD 337. pants ir uzskatāms par juridisko pamatu tiesību aktiem, kas attiecas uz vispārīgu datu vākšanas darbību, ko veic Komisija, un tajā nav paredzēta prasība, ka šai datu vākšanai ir jābūt nepieciešamai, lai īstenotu kādas noteiktas Savienības politikas mērķus.

65 LESD 194. panta, kas ietilpst LESD trešajā daļā ar nosaukumu "Savienības iekšpolitika un rīcība" un kas vienīgais ietilpst XXI sadaļā ar nosaukumu "Enerģētika", 1. punktā ir paredzēts, ka saistībā ar iekšējā tirgus izveidi un darbību un attiecībā uz vajadzību saglabāt un uzlabot vidi Savienības enerģētikas politika, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties, tiecas nodrošināt enerģijas tirgus darbību, nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā, veicināt energoefektivitāti un taupību, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību, un veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību. Atbilstoši LESD 194. panta 2. punkta pirmajai daļai, "neskarot citus Līgumu noteikumus", Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas ir paredzēta LESD 294. pantā un kuras ietvaros Parlaments pilnībā piedalās procedūrā, nosaka vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu šos mērķus.

66 Ar Lisabonas līgumu ieviestais LESD 194. pants tādējādi iekļāva LESD tieši Savienības politikai enerģētikas jomā paredzētu juridisko pamatu. Kā izriet no tā formulējuma un it īpaši tā 2. punkta, šis noteikums ir uzskatāms par to Savienības tiesību aktu juridisko pamatu, kas ir "vajadzīgi", lai sasniegtu mērķus, kas minētajai politikai ir paredzēti šī noteikuma 1. punktā.

67 Šāds noteikums ir uzskatāms par tādu juridisko pamatu, kuru ir paredzēts piemērot visiem tiem tiesību aktiem, kurus Savienība ir pieņēmusi enerģētikas jomā un kuri ļauj īstenot šos mērķus, ievērojot, kā var izsecināt no LESD 194. panta 2. punktā ietvertā formulējuma "[n]eskarot citus Līgumu noteikumus", speciālus noteikumus, kas ir paredzēti LESD un attiecas uz enerģētikas jomu. Kā norādīja Padome, tie ir arī LESD 122. un 170. pants, kuros ir runa, attiecīgi, par nopietnu grūtību rašanos energoapgādē un Eiropas komunikāciju tīkliem, kā arī par pilnvarām, kādas Savienībai ir saskaņā ar citiem šī līguma noteikumiem, pat ja attiecīgo pasākumu mērķi ir saistīti arī ar šī panta 1. punktā paredzēto enerģētikas politiku.

68 No minētā izriet, ka, lai noteiktu, vai tāda Savienības tiesību akta, kura mērķis, kā tas ir šajā lietā, ir datu savākšana enerģētikas jomā, juridiskais pamats ir LESD 337. pants vai LESD 194. panta 2. punkts, ir jāizvērtē, vai šis tiesību akts, ņemot vērā tā mērķi un saturu, var tikt uzskatīts par vajadzīgu, lai sasniegtu mērķus, kādi ar šī panta 1. punktu ir paredzēti konkrēti Savienības politikai enerģētikas jomā. Ja tas tā ir, tad, tā kā datu savākšanu var uzskatīt par šīs politikas sastāvdaļu, Savienības tiesību akts, ar kuru šī politika ir ieviesta, ir jāpamato ar LESD 194. panta 2. punktu. Līdz ar to uz Savienības tiesību aktu nevar attiekties LESD 337. pants tikai tāpēc vien, ka ar to ir izveidota datu apkopošanas sistēma (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Padome, 22. punkts).

69 Šajā gadījumā no šī sprieduma 49. un 61. punkta izriet, ka apstrīdētās regulas mērķis un saturs ir cieši saistīti ar mērķiem, kādi ir noteikti Savienības politikai enerģētikas jomā un kas ir konkrēti izklāstīti LESD 194. panta 1. punktā.

70 Pretēji tam, ko apgalvo Padome, Francijas Republika un Komisija, nevar uzskatīt, ka ar apstrīdēto regulu šajā sakarā tiek īstenota vienīgi netieša un papildu ietekme uz Savienības enerģētikas politiku un ka tā ir uzskatāma vienīgi par tās "fonu" tāpēc, ka šīs enerģētikas politikas mērķa īstenošana prasa īstenot nozīmīgākus pasākumus nekā vienkārši datu savākšana.

71 Ar apstrīdēto regulu ieviestā datu savākšanas sistēma attiecas nevis uz vispārēja rakstura informāciju, bet uz precīziem datiem un informāciju par Savienības enerģētikas infrastruktūru, lai ļautu Komisijai identificēt iespējamās atšķirības starp enerģētikas produktu piedāvājumu un pieprasījumu Savienībā.

72 Tāpat šādu datu savākšana šķiet kā iepriekšēja prasība, lai Savienība pieņemtu ikvienu lietderīgu pasākumu, kura mērķis ir nodrošināt iekšējā enerģētikas tirgus pienācīgu darbību, energoapgādes drošību, veicināt energoefektivitāti, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību.

73 No minētā izriet, ka ar apstrīdēto regulu ieviestā datu savākšana var tikt pamatota vienīgi ar mērķi īstenot noteiktus īpašus uzdevumus, kas Savienībai attiecībā uz enerģētikas politiku ir noteikti LESD 194. panta 1. punktā (pēc analoģijas skat. 2006. gada 26. janvāra spriedumu lietā C-533/03 Komisija/Padome, Krājums, I-1025. lpp., 52. punkts).

74 Šādos apstākļos var uzskatīt, ka ar apstrīdēto regulu ieviestā datu savākšana tieši veicina Savienības mērķu īstenošanu enerģētikas jomā, kas ir definēti LESD 194. panta 1. punktā, un līdz ar to šī datu savākšana, kā ir minēts šīs regulas preambulas 8. apsvērumā, ir "vajadzīgs" līdzeklis šo mērķu sasniegšanai minētā panta 2. punkta izpratnē.

75 Šajā sakarā nav nozīmes tam – pretēji Padomes un Komisijas apgalvotajam –, ka informācija, kas savākta saskaņā ar apstrīdēto regulu, var tikt izmantota saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punkta otro daļu citiem mērķiem, kas nav saistīti ar enerģētikas politiku. Pat ja Komisija varētu izmantot savāktos datus saskaņā ar minēto regulu citiem mērķiem, kas nav saistīti ar LESD 194. panta 1. punktā definētajiem enerģētikas politikas mērķiem, šīs regulas mērķis un saturs, kā izriet no šī sprieduma 46.–61. punkta, tomēr attiecas uz šo politiku.

76 Tāpat nevar tikt atbalstīta nošķiršana, ko veic Padome un Francijas Republika, starp apstrīdētās regulas steidzamo mērķi, kas attiecas uz datu savākšanu, un tās vēlāk īstenojamo mērķi, ko var īstenot, pateicoties Komisijas tādējādi savāktajiem datiem. Kā izriet no iepriekš veiktā vērtējuma, kas ir juridiski pietiekams, ar šo regulu ieviestās datu savākšanas mērķis ir konkrēti ļaut Komisijai sasniegt īpašos Savienības politikas mērķus enerģētikas jomā, kas ir izklāstīti LESD 194. panta 1. punktā. No minētā izriet, ka minētās regulas ietvaros šī datu savākšana un tās mērķis ir cieši un nedalāmi saistīti savā starpā.

77 Turklāt pretēji Padomes, Francijas Republikas un Komisijas apgalvotajam no iepriekš veiktās analīzes nekādā veidā neizriet, ka LESD 337. pants nekādos apstākļos nevar būt derīgs juridiskais pamats tādiem Savienības aktiem, kuru mērķis ir datu savākšanas sistēmas ieviešana Savienības nozares politikas ietvaros, tādējādi padarot šo noteikumu par nederīgu. Kā izriet no šī sprieduma 65.?68. punkta, šis noteikums ir jāizmanto tostarp gadījumā, ja apstrīdēto regulu nevar uzskatīt par vajadzīgu LESD 194. panta 1. punktā izklāstīto īpašo mērķu sasniegšanai, ciktāl tie ir saistīti ar Savienības politiku enerģētikas jomā.

78 Visbeidzot Padome un Komisija, lai pamatotu savu LESD 337. panta interpretāciju, nevar atsaukties arī uz LESD 338. pantu, kas attiecas uz pasākumiem, kādi jāpieņem, lai sagatavotu statistiku. Kaut arī šis noteikums, tāpat kā LESD 337. pants, ietilpst LESD septītajā daļā ar nosaukumu "Vispārīgi un nobeiguma noteikumi", tas nav uzskatāms par apstrīdētās regulas juridisko pamatu un nevar ietekmēt izdarītās juridiskā pamata izvēles pamatotības pārbaudi. Lai kāda arī būtu LESD 338. panta piemērošanas joma, ar to nevar apšaubīt LESD 337. un 194. pantu, kā tas izriet no šo noteikumu attiecīgajiem formulējumiem.

79 Līdz ar to ir jāsecina, ka uz apstrīdēto regulu attiecas LESD 194. pants, nevis LESD 337. pants, jo pirmais minētais ir uzskatāms par līdzekli, kas vajadzīgs LESD 194. panta 1. punktā izklāstīto mērķu sasniegšanai. Tādējādi minētā regula bija jāpieņem, pamatojoties uz LESD 194. panta 2. punktu.

Par EAEKL 187. panta kā apstrīdētās regulas papildu juridiskā pamata izmantošanu

80 EAEKL 187. pantā, kas ietilpst EAEK līguma V sadaļā ar nosaukumu "Vispārīgie noteikumi", ir paredzēts, ka Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi, kas nepieciešama, lai izpildītu tai šajā līgumā noteiktos uzdevumus. Šī noteikuma ietvaros Padome saskaņā ar EAEKL 106.a panta 1. punktu un LES 16. panta 3. punktu lemj ar kvalificētu balstu vairākumu un nekonsultējoties ar Parlamentu, pat ja, kā tas ir šajā gadījumā, šāda konsultēšanās ir tikusi organizēta.

81 Ņemot vērā LESD 337. panta un EAEKL 187. panta līdzīgos formulējumus attiecībā uz to materiālo piemērošanas jomu, pēdējais minētais noteikums ir jāuzskata šī sprieduma 62.–64. punktā izklāstīto iemeslu dēļ par vispārēju juridisko pamatu, kas attiecas uz vispārēju datu savākšanas darbību, ko veic Komisija, lai izpildītu tai EAEK līgumā paredzētos uzdevumus.

82 Taču šajā gadījumā, kaut arī ir skaidrs, kā izriet no apstrīdētās regulas 1. panta, skatot to kopā ar tās pielikuma 3.1. punktu, ka šī regula attiecas arī uz investīciju projektu saistībā ar noteiktām kodolenerģētikas infrastruktūrām paziņošanu Komisijai, tomēr šī sprieduma 49.–61. punktā izklāstīto iemeslu dēļ minētā regula, ņemot vērā tās mērķi un saturu, attiecas nevis uz Savienības politikas īpašajā kodolenerģētikas jomā, kas ir definēta EAEK līgumā, īstenošanu, bet gan uz Savienības politikas vispārējā enerģētikas jomā īstenošanu.

83 Dati par kodolenerģētikas infrastruktūrām līdz ar to ir uzskatāmi tikai par daļu no visas atbilstošās informācijas saistībā ar Savienības enerģētikas sistēmu kopumā, kas Komisijai ir nepieciešami, lai, kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas 8. apsvēruma, tā varētu izdarīt vispārēju vērtējumu elektroenerģijas piedāvājumam un pieprasījumam ar mērķi cita starpā nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā.

84 Turklāt šajā ziņā ir jāatzīmē, ka ir skaidrs, ka apstrīdētā regula, kā izriet no tās preambulas 7. apsvēruma, neietilpst mērķa veicināt vai koordinēt investīcijas kodolenerģētikas jomā ietvaros, kas ir paredzēts EAEKL 40. un 44. pantā, kuri attiecas konkrēti uz visu individuālo investīciju projektu kodolenerģētikas jomā attiecībā uz jaunām iekārtām, kā arī jebkādu aizstāšanu vai noteikta izmēra transformēšanu paziņošanu, ko veic uzņēmumi. Taču apstrīdētā regula attiecas uz datu un informācijas par investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūras jomā paziņošanu apkopotā veidā, ko veic dalībvalstis.

85 No minētā izriet, ka EAEKL 187. pants uz apstrīdēto regulu neattiecas.

86 Līdz ar to ir jāsecina, ka apstrīdētā regula, ciktāl tā ir balstīta uz EAEKL 187. pantu, tika pieņemta, pamatojoties uz nepareizu juridisko pamatu, un ka tā bija jāpamato vienīgi ar LESD 194. panta 2. punktu.

87 Ņemot vēra visus iepriekš minētos apsvērumus, apstrīdētā regula ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tā ir balstīta uz LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

Par lūgumu atstāt spēkā apstrīdētās regulas sekas

88 Parlaments, kuru šajā sakarā atbalsta Padome, lūdz Tiesu – gadījumā, ja Tiesa atceļ apstrīdēto regulu – atstāt spēkā tās sekas līdz brīdim, kad tiek pieņemta jauna regula.

89 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltās regulas sekām jāuzskata par saistošām.

90 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka atbilstoši apstrīdētās regulas 13. pantam tā stājās spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kur tā tika publicēta 2010. gada 15. jūlijā.

91 Jāatzīst, ka apstrīdētās regulas atcelšana, neatstājot spēkā tās sekas, varētu negatīvi ietekmēt Savienības politikas enerģētikas jomā īstenošanu, jo šī regula, ciktāl tā ļauj nodrošināt to datu savākšanu, kas nepieciešami šīs politikas mērķu īstenošanai, ir uzskatāma par nepieciešamo priekšnoteikumu tam, lai Savienības iestādes pieņemtu ikvienu pasākumu, kas šajā ziņā ir nepieciešami. Tomēr, kaut arī Parlaments prasa atcelt minēto regulu tāpēc, ka tai ir nepareizs juridiskais pamats, tas neapstrīd ne tās mērķi, ne saturu.

92 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka pastāv nopietni tiesiskās drošības iemesli, kas pamato to, ka Tiesa apmierina lietas dalībnieku lūgumu atstāt spēkā apstrīdētās regulas sekas.

93 Līdz ar to apstrīdētās regulas sekas ir jāatstāj spēkā līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā būs stājusies spēkā jauna regula, kura būs balstīta uz atbilstošu juridisko pamatu, proti, LESD 194. panta 2. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

94 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments ir prasījis piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Komisija, kas iestājās lietā Padomes iesniegto prasījumu atbalstam, saskaņā ar Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmo daļu sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) atcelt Padomes 2010. gada 24. jūnija Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96;

2) Regulas Nr. 617/2010 sekas atstāt spēkā līdz brīdim, kad, ievērojot saprātīgu termiņu, skaitot no šī sprieduma pasludināšanas brīža, būs stājusies spēkā jauna regula, kura būs balstīta uz atbilstošu juridisko pamatu, proti, LESD 194. panta 2. punktu;

3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus, izņemot Francijas Republikas un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

4) Francijas Republika un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]